

Fabri, Felix: Evagatorium in Terrae Sanctae, ..., ed. v. C.D. Hassler, Bd. 2, 1843,
enthaltend fol. 183A–291B von Bd. 1 des Autographs (19 555-1) und fol. 2a–74a von
Bd. 2 des Autographs (19 555-2)

zu Bild Nr.
0075

0073

0079

0069

0084

0064

0124

0024

0174

0574

1074

Ende

Anfang

64

miro modo reipublicae necessaria; tanta enim fortitudine et
audacia viget, ut in bellis et periculis mortis imperterritus
maneat; domi autem consistens rempublicam multiplicatione
liberorum sine defectu augmentat, nec invenit uxor, etiam
iracunda, rationem recedendi ab eo, conjuncta tam virtuoso
supposito. In derisionem calvorum recitant de Aeschine ora-
tore calvo, qui die quodam moenia egressus sedit in horto
nudato capite; aquila autem in aere volitans, praedam testu-
dinem unguibus ferens, terramque respiciens, ut illam super
lapidem quempiam dimissam frangeret, super Aeschinis
caput, quod propter calvitium aquilae lapis videbatur, eam
cadere permisit, et hoc vulnere vitam amisit. Huic autem
diffortunio Julius Caesar obviare volens, vel calvitiae defor-
mitatem arte ornare, impetravit a senatu, uti perpetua laurea.
E contrario nunc dii mundi, monarca orbis Papa, et totius
[ecclesiae] principes et ministri, calvitium capitibus suis
natura negante, arte rasuram inducunt in demonstrationem
eminentiae, et quanto altior status, tanto latior calvities. O
quantum optasset superbis ille Absolon se de calvatis, dum
palpitaret pendens, coma suspensus in quercu, 2 Reg. 18.
Quantum autem calvi Deo placeant, patet ex dura et (206 A)
insolita puerorum Jerichontaeorum calvum deridentium puni-
tione. Ideo in via et in loco illo, in quo illa derisio contigit,
stetimus, et sanctitatem dignitatemque calvorum accurate
considerantes eos consequenter honorare et nequaquam deri-
dere decrevimus, propter eum, qui non nisi in monte calvo-
rum vel decalvatorum redimere humanum genus sua morte
voluit. Cujus mortis insignia in vertice et ancipite calvi
praeferunt, qui iam mortui sint mundo et vivant Christo.
Caput enim eorum manifeste mortis speciem, mortis figuram
habet, et tamen ratione, circumspectione et sensu plenum
est, ita, ut calvis bonis et honestis dici possit illud Colos-
ses 3.: mortui enim estis, et vita vestra abscondita est
cum Christo in gloria. Quasi diceretur eis: mortuis similes
estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in gloria. Sed
quam separati et abstinentes a rebus hujus mundi deberent
esse calvi, ostendit Apostolus, Coloss. 2. dicens: si mortui
estis cum Christo ab elementis mundi, quid adhuc tamquam

